

Publicerad 2012-07-25 15:04 av Coldasice

Ord, ord som bara faller ur mig. Jag saknar och längtar efter Han den speciella..

Under eken

Jag sitter där,
Under våran stora ek.
Grenarna och löven
skyddar från allt regn

Värmen från stammen
och kylan från regnet
Bildar en behaglig
tillvaro

Jag blickar ut över ängen
Känslan finns där
som om att du kan
komma gående
vilken sekund
som helst

Men jag vet
att du inte kommer
Du kommer aldrig mer

Men känslan av dig
finns kvar i atmosfären
Och i mig

Om jag fick chansen
Skulle jag ha funnits
där
När du behövde mig
Jag skulle ha hjälp dig.

Om jag hade gjort allt det
så kanske du skulle
komma springande
över ängen igen.

Med jackan över huvudet
som skydd mot regnet.

Du skulle omfamna mig
och hålla om mig
under våran ek
medans vi läste ur en bok
Och väntade ut regnet.

Nu sitter jag här
helt själv
utan din närhet
och minns hur allt var.

I fantasin sitter du bredvid
och omfamnar mig
precis som du alltid gjorde.

Jag blickar upp mot ekens gröna paraply
Någon gång möts vi här igen.
Dina bruna ögon kommer
se in i mina gröna
med den gnistan
och känslan

Allt kommer bli som förr.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Coldasice med Poeter.se id #37927 innehar upphovsrätten